

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoCsp/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519200195
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8519200195.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana v právnej veci žalobcu: Z. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XX, XXX XX U., právne zastúpenému: JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 50 822 284, proti žalovaným: 1./ 365.bank, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie č. 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, 2./ BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 041 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpeného JUDr. Oskarom Chnápkom, advokátom, so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 45 018 201, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 880,55 eura s prísl., o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, o odvolaní žalovaného v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 8Csp/14/2019-217 zo dňa 05.05.2021 v spojení s opravným uznesením zo dňa 16.06.2021 č. k. 8Csp/14/2019 - 237, takto

r o z h o d o l :

Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením.

P r i z n á v a žalobcovi vo vzťahu k žalovaným náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:
I. Žalovaný v 1. rade je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 380,55 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 380,55 eur od 1.5.2019 až do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere, č. XXXXXXXXXXXX z 10.10.2011, v časti 3. Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod 6., v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto ZoÚ, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10., II. Časti Všeobecných obchodných podmienok.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Žalovaný v 1. rade je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalovaný v 2. rade je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal vydania bezdôvodného obohatenia, a to od žalovaného v 1/ rade vo výške 380,55 eur s úrokom z omeškania

a od žalovaného v 2/ rade vo výške 500 eur s úrokom z omeškania a určenia, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX z 10.10.201, v časti 3 bod 6 upravujúca riešenie sporov v rozhodcovskom konaní je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

3. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným v 1. rade uzavrel dňa 10.10.2011 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej aj „zmluva“). Pohľadávka z predmetnej zmluvy bola postúpená žalovanému v 2. rade dňa 13.6.2017. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 5 150 eur s mesačnou splátkou vo výške 130,07 eur, ročnou úrokovou sadzbou 19,00 %, ročnou percentuálnou mierou nákladov (ďalej aj „RPMN“) 20,73 % a priemernou RPMN 17,88 %. Na predmetný úver uhradil celkom 6 030,55 eur. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu, a to spotrebiteľský úver, ktorý musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, a to okrem iného druh spotrebiteľského úveru, adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet RPMN a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Súd prvej inštancie rozhodnutím sp. zn. 4Csp/6/2016 rozhodol, že žalobca je povinný platiť úroky aj poplatky žalovanému v 1/ rade na základe úverovej zmluvy a ustálil, že žalobca bol povinný uhradiť veriteľovi iba sumu poskytnutých peňažných prostriedkov v sume 5 150 eur. Zmluva o úvere neobsahuje správny údaj o RPMN, keď bol uvedený vo výške 20,73 %, ale podľa internetovej kalkulačky vychádza na 24,63 %. Ďalej je nesprávne uvedená celková výška nákladov pri prepočítaní počtu splátok a výšky jednej splátky. Zmluva o úvere neobsahuje údaje podľa 9 ods. 2 písm. a), c), f), j) a k) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a obsahuje aj nesprávne uvedenú RPMN v neprospech spotrebiteľa, preto ju v zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Žalovanému v 1. rade na predmetný úver uhradil celkom 5 530,55 eur a žalovanému v 2. rade sumu 500 eur. Pri poskytnutí úvere vo výške 5 150 eur sa žalovaný v 1. rade na jeho úkor obohatil vo výške 380,55 eur a žalovaný v 2. rade o sumu 500 eur.

4. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 8Csp/14/2019 zo dňa 29.11.2019, ktorým výrokom I. uložil žalovanému v 2/ rade povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 500 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 500 eur od 01.05.2019 až do zaplata, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, výrokom II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, výrokom III. zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému v 1/ rade trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku a výrokom IV. rozhodol, že žalobca a žalovaný v 2/ rade nemajú právo na náhradu trov konania. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 2CoCsp/13/2020-193 zo dňa 23.09.2020 zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch II., III. a IV. a v rozsahu vrátenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Súd prvej inštancie následne vec prejednal a rozhodol, že žalobca podal žalobu v 2-ročnej subjektívnej premlčacej dobe a tiež aj v trojročnej objektívnej premlčacej dobe počítanej od nasledujúceho dňa po úhrade sumy prevyšujúcej sumu 5 150 eur (t.j. od 27.1.2017). Námietku premlčania žalovaného v 1/ rade preto súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Taktiež ustálil, že žalobca má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia aj voči žalovanému v 1/ rade, a to v celom uplatnenom rozsahu, keďže ako vyplýva z vyššie zistených skutočností, ktoré medzi stranami sporu ani neboli sporné, žalobca uhradil žalovanému v 1/ rade sumu o 380,55 eur vyššiu, ako bol povinný zo zmluvy o úvere uhradiť.

Zároveň uviedol, že rozhodcovská doložka v zmluve o úvere, dohodnutá za vyššie uvedených okolností prípadu, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda je v zmysle § 53 ods. 1 v spojení s § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súd preto vyhovel žalobe aj v tejto časti a zmluvnú podmienku v zmluve o úvere upravujúcu rozhodcovskú doložku vyhlásil za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd preto priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade úrok z omeškania tak, ako si ho uplatnil a ako to vyplýva z výrokovej časti rozsudku.

O trovách konania rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP.

6. Proti rozsudku v celom rozsahu podal včas odvolanie žalovaný v 1/ rade. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázal na to, že žalobca uhradil poslednú splátku dňa 23.03.2016, subjektívna premlčacia doba začala plynúť dňom, kedy žalobca uhradil žalovanému poslednú splátku úveru, čo v tomto prípade bol deň 23.03.2016. Uviedol, že rozsudok Súdneho dvora EÚ, vo veci C-485/19, Profi

Credit Slovakia, s.r.o. zo dňa 22.04.2021, ktorý je pokračovaním línie úniijného výkladu premlčania, vyjadrenej v rozsudku Súdneho dvora EÚ v spojených veciach C-698/18 a C-699/18, SC Raiffeisen Bank SA. Z citovaných rozsudkov vyplýva, že na premlčanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého v dôsledku neprijateľných zmluvných podmienok, ako aj na premlčanie bezdôvodného obohatenia, vzniknutého v dôsledku absencie obligatórných náležitostí spotrebiteľských zmlúv, začína plynúť premlčacia doba, od okamihu určenia právneho dôvodu žalôb o vydanie bezdôvodného obohatenia súdom. Pri bezdôvodnom obohatení vzniknutom z neprijateľných zmluvných podmienok začína plynúť premlčacia doba od právoplatnosti rozsudku o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok. Pri bezdôvodnom obohatení vzniknutom z absencie obligatórných náležitostí zmluvy, absencia ktorých má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy, začína plynúť premlčacia doba od právoplatnosti rozsudku o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Z predmetných rozsudkov Súdneho dvora EÚ vyplýva, že zrušil v spotrebiteľských veciach o bezdôvodné obohatenie subjektívnu a objektívnu premlčaciu dobu, zakotvenú v Občianskom zákonníku a zaviedol jednotnú trojročnú premlčaciu dobu, v ktorej sa premlčujú reštitučné nároky spotrebiteľov a ktorá začína plynúť od právoplatnosti rozsudku o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Žalovanému v 1/ rade sa javilo, že začiatok plynutia premlčacej lehoty treba odvíjať od ukončenia zmluvného vzťahu.

Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec na nové prejednanie súdu prvej inštancie alebo aby zmenil rozhodnutie tak, že žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietne a zaviazže žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Žalobca sa k podanému odvolaniu písomne vyjadril. Uviedol, že každá neprijateľná zmluvná podmienka je aj podľa slovenskej právnej úpravy absolútne neplatná. Rovnako sú absolútne neplatnými tie časti úverovej zmluvy, ak je zmluva z dôvodu absencie obligatórných náležitostí zmluvou bezúročnou a bez poplatkov, ktoré obsahujú ustanovenia o úrokoch a poplatkoch. Čo sa týka inštitútu premlčania, tento je potrebné vykladať eurokonformne, v súlade s rozsudkom Súdneho dvora EÚ, vo veci C-485/19, v spojení s rozsudkom Súdneho dvora EÚ, v spojených veciach C-698/18 a C-699/18. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať mu náhradu trov v plnom rozsahu.

8. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v1/ rade nebolo dôvodné.

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

10. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

11. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

12. Podľa § 454 Občianskeho zákonníka, bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

13. Podľa § 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka, za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premlčaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy.

14. Podľa § 455 ods. 2 Občianskeho zákonníka, takisto sa za bezdôvodné obohatenie nepovažuje prijatie plnenia z hry alebo stávky uzavretej medzi fyzickými osobami a vrátenie peňazí požičaných do hry alebo stávky; na súde sa však týchto plnení nemožno domáhať.

15. Odvolací súd zistil, že žalobca dňa 10.10.2011 uzavrel so žalovaným v 1/ rade zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovaný v 1/ rade žalobcovi úver vo výške 5 150 eur, ktorý sa

žalobca zaviazal splácať v 72 mesačných splátkach so splatnosťou 1. splátky 25.1.2011, ďalších splátok k 25. dňu v mesiaci a posledná splátka bola splatná dňa 25.10.2017. Mesačná splátka bola dohodnutá vo výške 130,07 eur, ročná úroková sadzba vo výške 19,00 %, RPMN vo výške 20,73 % a priemerná RPMN vo výške 17,88 %. Podľa zmluvy bola celková výška nákladov 3 551,80 eur.

Z rozsudku súdu prvej inštancie sp. zn. 4Csp/6/2016 a z predložených dôkazov vyplýva, že žalovaný (teda žalobca v tomto konaní) na predmetný úver uhradil do podania žaloby sumy v celkovej výške 4 830,55 eur a po podaní žaloby v období od 20.10.2016 do 20.12.2017 uhradil ďalej 12 splátok po 100 eur, teda žalobca uhradil celkovo sumu 6 030,55 eur. Žalobca uhradil žalovanému v 1/ rade celkovo sumu 5 530,55 eur a žalovanému v 2/ rade po postúpení pohľadávky sumu celkovo vo výške 500 eur.

16. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

17. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

18. Podľa § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka, k sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, príkladne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

19. S poukazom na vznesenú námietku premlčania sa v danom prípade odvolací súd zaoberal otázkou, či uvedený nárok žalobcu bol uplatnený v rámci subjektívnej, ako aj objektívnej premlčacej doby s poukazom na ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka.

20. Práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa môže oprávnený subjekt domáhať len v rámci plynutia tak subjektívnej, ako aj objektívnej premlčacej doby. V prípade, ak dôjde k uplynutiu jednej z nich, oprávnený nemá možnosť domáhať sa svojho práva z bezdôvodného obohatenia, nakoľko došlo k jeho premlčaniu. Subjektívna premlčacia doba je upravená v § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka tak, že právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Objektívna premlčacia doba je upravená v § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom zákon rozlišuje 3-ročnú objektívnu premlčaciu dobu a 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu, pričom ich aplikácia na ten-ktorý prípad závisí od charakteru vzniku bezdôvodného obohatenia. V prípade, ak ide o neúmyselné bezdôvodné obohatenie, je potrebné aplikovať 3-ročnú objektívnu premlčaciu dobu a v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia je potrebné aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu. V zásade však pre oba dĺžky objektívnych premlčacích dôb platí, že začínajú plynúť odo dňa, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu.

21. Vo vzťahu k aplikovaniu 10-ročnej alebo 3-ročnej objektívnej premlčacej doby odvolací súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-485/19 zo dňa 22.04.2021, podľa ktorého sa zásada efektivity má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.

22. V danom prípade správne súd prvej inštancie dospel k záveru, že subjektívna premlčacia doba na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia začala žalobcovi plynúť odo dňa 04.04.2017 (uplynula dňa 04.04.2019), kde z vyjadrenia žalobcu v pripojenom súdnom spise sp. zn. 4Csp/6/2016 vyplýva, že poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a je presvedčený o tom, že žalovanému v 1/ rade neuhradil celú poskytnutú sumu. Žaloba bola podaná na súd dňa 11.02.2019, teda v 2-ročnej subjektívnej premlčacej dobe.

23. Pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu dobu, je nepochybné, že žalobca žalovanému v 1/ rade uhradil prevyšujúcu sumu 5 150 eur odo dňa 27.01.2017 v hodnote 380,55 eur. Teda týmto dňom si žalovaný v 1/ rade musel byť vedomý, že prijíma plnenie na základe titulu, ktorý odpadol a preto jeho konanie nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia.

24. Odvolací súd dodáva, že odvolacia námietka žalovaného v 1/ rade, že začiatok premlčacej lehoty pre vydanie bezdôvodného obohatenia v dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti je potrebné odvíjať od ukončenia zmluvného vzťahu na základe vyššie uvedených skutočností neobstojí.

25. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého dojednaná rozhodcovská doložka predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka (v znení platnom v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy). Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je preto aj tá, ktorá núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, keďže žalovaný v 1/ rade môže spory riešiť len v rozhodcovskom konaní. Aj keď spotrebiteľovi je daná možnosť žalovať na rozhodcovskom alebo všeobecnom súde, v konečnom dôsledku výsledkom tejto doložky je rozhodovanie sporu rozhodcovským súdom ktorému sa spotrebiteľ musí podrobiť. Správnosť tohto názoru potvrdil aj zákonodarca, ktorý túto podmienku zaradil do novelizovaného znenia ust. § 53 ods. 4 pod písm. r) Občianskeho zákonníka účinného od 01.01.2008. Odvolací súd nepopiera, že rozhodovanie sporov v rozhodcovskom konaní je alternatívnou možnosťou k súdnemu konaniu, avšak ak je spotrebiteľ nútený podrobiť sa v zmysle rozhodcovskej doložky rozhodnutiu vopred veriteľom určeného rozhodcovského súdu, nemožno hovoriť o individuálnej dojednanej podmienke spotrebiteľskej zmluvy. Jedná sa o neprimeranú doložku a súd je oprávnený vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho vyplývajú podľa vnútroštátneho práva, aby sa uistil, že spotrebiteľ nebude takouto doložkou viazaný.

26. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania, postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, potvrdil.

27. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešným žalovaným v plnom rozsahu.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).